

Vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

24.06.2014

2013/2355/A

In zake van:

De heer **K.J.**, wonende te ...;

eisende partij,

verschijnend in persoon;

Tegen:

De **BELGISCHE STAAT**, Federale Overheidsdienst Financiën, Wetstraat 12, 1000 Brussel, in de persoon van de Minister van Financiën, vertegenwoordigd door de Gewestelijk Directeur taxatie Leuven met kantoor te 3001 Leuven, Philipssite 3A/B1;

verwerende partij,

voor wie verschijnt mevrouw ..., ambtenaar - adviseur e.a. inspecteur, met kantoor te 1800 Vilvoorde, Groenstraat nr. 51;

In deze zaak, in beraad genomen op 10 juni 2014, wordt door de rechtbank volgend vonnis uitgesproken:

De rechtbank houdt in het bijzonder rekening met de volgende stukken:

-het tegensprekelijk verzoekschrift in toepassing van artikel 1385*decies* van het gerechtelijk wetboek uitgaande van eisende partij en neergelegd ter griffie op 21 februari 2013;

-de beschikking tot regeling van conclusietermijnen overeenkomstig artikel 747,§2 van het gerechtelijk wetboek van 12 april 2013;

-de conclusies, conclusies en syntheseconclusies voor verweerder, neergelegd ter griffie op respectievelijk 20 juni 2013, 17 december 2013 en 24 april 2014;

-de conclusies en conclusies voor eiser, neergelegd ter griffie op 30 september 2013 en op 28 februari 2014;

-de stukken voor eiser, neergelegd ter griffie op 28 februari 2014;

-de stukken voor verweerder, neergelegd ter griffie op 21 mei 2014.

De partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in de openbare terechtzitting van 10 juni 2014, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

Toepassing is gemaakt van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

1. FEITEN

Het geding heeft betrekking op de hiernavolgende aanslag in de **personenbelasting** gevestigd lastens eisende partij.

<i>Artikel</i>	<i>Aanslagjaar</i>	<i>datum uitvoerbaarverklaring kohier</i>	<i>datum verzending aanslagbiljet</i>	<i>Belasting</i>
...	2009	16/09/11	20/09/11	€ ...

Eisende partij tekende middels aangetekend schrijven dd. 21/03/12 (datum ontvangst), een bezwaarschrift in tegen deze aanslag.

Bij beslissing van de gewestelijke directeur van 19/12/11, ter kennis gebracht aan eisende partij d.m.v. aangetekend schrijven verzonden op dezelfde datum, werd het bezwaar afgewezen als ongegrond.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 21/02/13 stelt eisende partij een vordering in rechte in tegen voormelde beslissing en voormelde aanslagen.

Eisende partij is werknemer bij uitgeverij K. (zijn functie bestaat uit het schrijven van juridische teksten) en ontving in dat verband in 2008 maandelijks een maandwedde.

De aangifte m.b.t. AJ2009 werd tijdig ingediend. Naast een loon gaf eisende partij ook roerende inkomsten aan.

Na een bericht van wijzing en een antwoord van niet-akkoord ging verweerder over tot het vestigen van de aanslag waarbij geen roerende inkomsten werden weerhouden.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering strekt ertoe de bestreden beslissing evenals de onderliggende in hoofde van eisende partij in personenbelasting gevestigde aanslag gekend onder kohierartikelnummer ... van het op 16/09/11 uitvoerbaar verklaarde kohier nietig te horen verklaren.

De vordering beoogt voorts de veroordeling van verweerder tot terugbetaling van alle op grond van voormeld kohierartikel geïnde bedragen.

Tot slot beoogt de vordering de veroordeling van verweerder tot de kosten van het geding.

Verweerder concludeert tot de ongegrondheid van de vordering.

3. BEOORDELING

3.I. Ontvankelijkheid

Partijen werpen geen specifieke gronden van niet-ontvankelijkheid van de vorderingen op. De rechtbank ziet evenmin redenen om ambtshalve te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van de vordering. Deze is ontvankelijk.

3.II Gegrondheid

Het geding betreft zoals reeds vermeld een aanslagen in de personenbelasting.

Eisende partij voert, samengevat, aan dat:

-de aangeven roerende inkomsten werden onterecht als beroepsinkomsten beschouwd en als dusdanig belast. Inkomsten uit de cessie of concessie van auteursrechten en naburige rechten worden belast als roerende inkomsten (art. 17§1,5° W.I.B.). Art. 37,2^{de} lid W.I.B./92 sluit bovendien expliciet uit dat dergelijke inkomsten toch nog als beroepsinkomsten zouden worden belast.

Verweerder blijft erbij dat hij terecht de aangegeven roerende inkomsten als beroepsinkomsten belaste.

M.b.t. het argument dat de aangegeven roerende inkomsten toch als roerende inkomsten moeten worden belast en niet als beroepsinkomsten

Eisende partij meent dat de Fiscale Administratie onterecht de aangegeven roerende inkomsten als beroepsinkomsten beschouwd en als dusdanig belast.

Verweerder stelt dat de werkgever van eisende partij geen roerende voorheffing inhoudt en dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen de vergoedingen voor verrichte werkzaamheden en de overdracht van de auteursrechten in de arbeidsovereenkomst.

Beoordeling

Art. 17§1,5° W.I.B. bepaalt:

"§ 1. Inkomsten uit roerende goederen en kapitalen zijn alle opbrengsten van roerend vermogen aangewend uit welken hoofde ook, namelijk:

...

5° de inkomsten verkregen uit de cessie of de concessie van auteursrechten en naburige rechten, alsook van de wettelijke en verplichte licenties, bedoeld in de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten of in overeenkomstige bepalingen in het buitenlands recht.

..."

Art. 37 WI.B. (art. 37,2^{de} lid is van toepassing sedert 1/01/08) bepaalt:

"Onverminderd de toepassing van de voorheffingen, worden inkomsten van onroerende goederen en van roerende goederen en kapitalen als beroepsinkomsten aangemerkt wanneer die goederen en kapitalen worden gebruikt voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid van de verkrijger van de inkomsten.

In afwijking daarvan behouden de inkomsten bedoeld in artikel 17, § 1, 5°, hun hoedanigheid van roerende inkomsten, behalve indien en in zover zij hoger liggen dan 51.920 EUR (basisbedrag 37.500 EUR).

De netto-inkomsten van die roerende goederen en kapitalen omvatten de werkelijke of fictieve roerende voorheffing, alsmede het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting en, in voorkomend geval, de woonstaatheffing "

De Wet van 16/07/08 (B.S., 30/07/08) had als doel een nieuwe categorie van roerende inkomsten in te voeren zonder te raken aan de hoedanigheid van echte beroepsinkomsten: op die wijze blijven de inkomsten die voorheen belastbaar waren als beroepsinkomsten beschouwd als een vergoeding voor de activiteit die wordt uitgeoefend in het kader van een arbeidsovereenkomst en blijven ze bezoldigingen die belastbaar zijn op grond van artikelen 30,1° en 31 W.I.B. (vgl. Parl. Vr. nr. 15306, Hamal, dd. 28/10/09).

Werknemers die auteursrechten aan hun werkgever cederen of in concessie geven komen voor de regeling bedoeld in art. 17§1,5° W.I.B. in aanmerking (vgl. RAYET, A. et KATZ, C. "Les droits d'auteur et les droits voisins dans l'art. 17 du C.I.R. 1992", R.GCF, 2009/5, 377-402; zie ook VAN DIJCK, J. "Voordelige fiscale regeling auteursrechten: ook voor werknemers?", Fiscooloog, nr. 1195, 1-4).

In dat geval dient er een overeenkomst voorhanden te zijn waaruit blijkt welk deel van de vergoedingen bedoeld is om de prestatie (beroepsinkomen) te dekken en welk deel de cessie of concessie van auteursrechten of naburige rechten vergoedt (roerend inkomen).

In voorliggend geval is er een arbeidsovereenkomst dd. 1/09/95 voorhanden waaruit blijkt (art. 11) dat "in de mate dat de werkzaamheden bestaan uit uitregelmatige en opeenvolgende vervaardiging van auteurswerken, bevestigt de werknemer dat de intellectuele eigendom, inzonderheid het auteursrecht met betrekking tot deze werken, wordt overgedragen en toekomt aan de werkgever, die aldus de volledige en exclusieve titularis wordt van alle exploitatierechten. De werknemer erkent dat het door hem ontvangen salaris een volledige vergoeding uitmaakt, niet alleen voor de door hem verrichte werkzaamheden maar ook voor de overdracht van alle daaraan verbonden intellectuele rechten."

Op 22/04/11 maakten eiser en zijn werkgever een toelichting op (die enkel door de werkgever werd ondertekend) bij die arbeidsovereenkomst waarin verduidelijkt wordt dat de werknemer erkent dat de door hem ontvangen som een volledige vergoeding uitmaakt, niet alleen voor de door hem verrichte werkzaamheden maar ook voor de overdracht van alle daaraan verbonden intellectuele rechten.

Het moet worden begrepen in die zin dat 70% van de ontvangen som een vergoeding uitmaakt voor verrichte werkzaamheden en 30% een vergoeding voor de overdracht van alle daaraan verbonden intellectuele rechten

Uit het antwoord van de werkgever van eisende partij op een vraag om inlichtingen uitgaande van de Fiscale Administratie (stuk LV 000072) blijkt dat deze in 2009 geen verbeterde fiche 281.10 afleverde omdat er -naar eigen zeggen- geen aanleiding was voor het doorvoeren van een retro-actieve correctie en dat er ook geen roerende voorheffing werd ingehouden m.b.t. de in dat inkomstenjaar gedane betalingen. De werkgever benadrukt dat dit zo is omdat de bijlage bij de arbeidsovereenkomst pas in 2011 werd opgemaakt.

Hieruit dient geconcludeerd te worden dat er inzake m.b.t. het aan de orde zijnde inkomstenjaar geen overeenkomst voorhanden is waaruit blijkt welk deel van de vergoedingen in dat inkomstenjaar bedoeld is om de prestatie (beroepsinkomen) te dekken en welk deel de cessie of concessie van auteursrechten of naburige rechten vergoedt (roerend inkomen). Daarmee is niet aangetoond dat er in het aan de orde zijn inkomstenjaar een vergoeding zoals bedoeld in art. 17§1,5° W.I.B./92 werd uitbetaald bij de overdracht van auteursrechten. Zij werden zodoende gratis overgedragen.

De vordering van eisende partij is ongegrond.

4. WAARDE VAN DE VORDERING EN DE GEVORDERDE RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

-

Aangezien de vordering van eisende partij ongegrond is, worden de kosten van het geding, in overeenstemming met artikel 1017 Ger. W. ten laste van eisende partij gelegd.

Nu verwerende partij evenwel niet vertegenwoordigd wordt door een raadsman, kan hij geen aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding in de zin van art. 1022 Ger. W. en de artikelen 1 en 2 van het K.B. dd. 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 2, 3, 4, 30, 34, 36, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend in eerste aanleg en op tegenspraak,

Alle andersluidende en meer omvattende besluiten van de hand wijzende als niet ter zake en/of overbodig,

Citeerwijze: **NL Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel 23 september 2014, IEFbe 1465 (K.J. tegen Belgische Staat)**
www.IE-Forum.be

Verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordeelt eisende partij tot de kosten van het geding.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 35ste kamer van de
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op **24 juni 2014**, waar aanwezig waren
en zitting namen:...